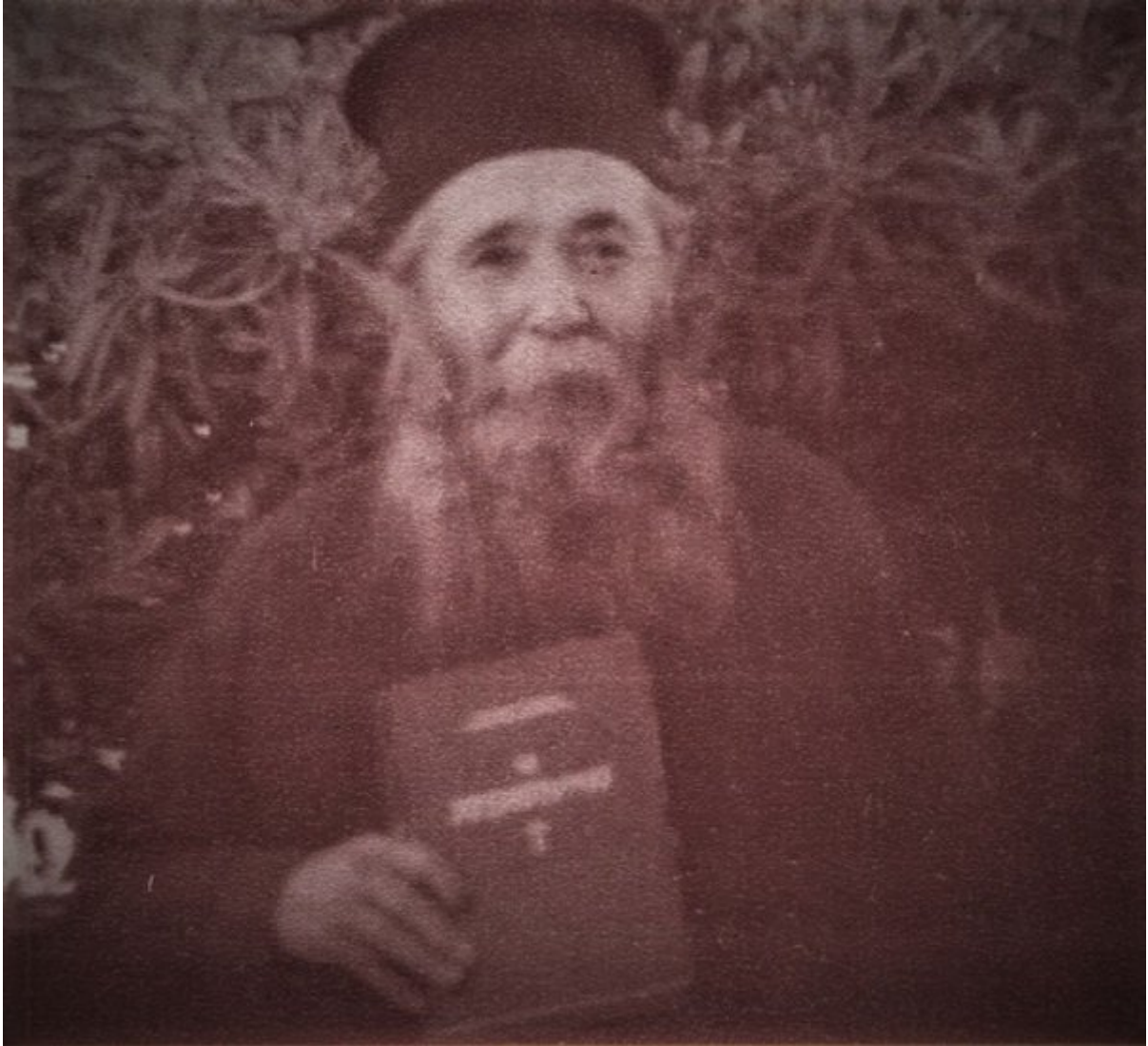
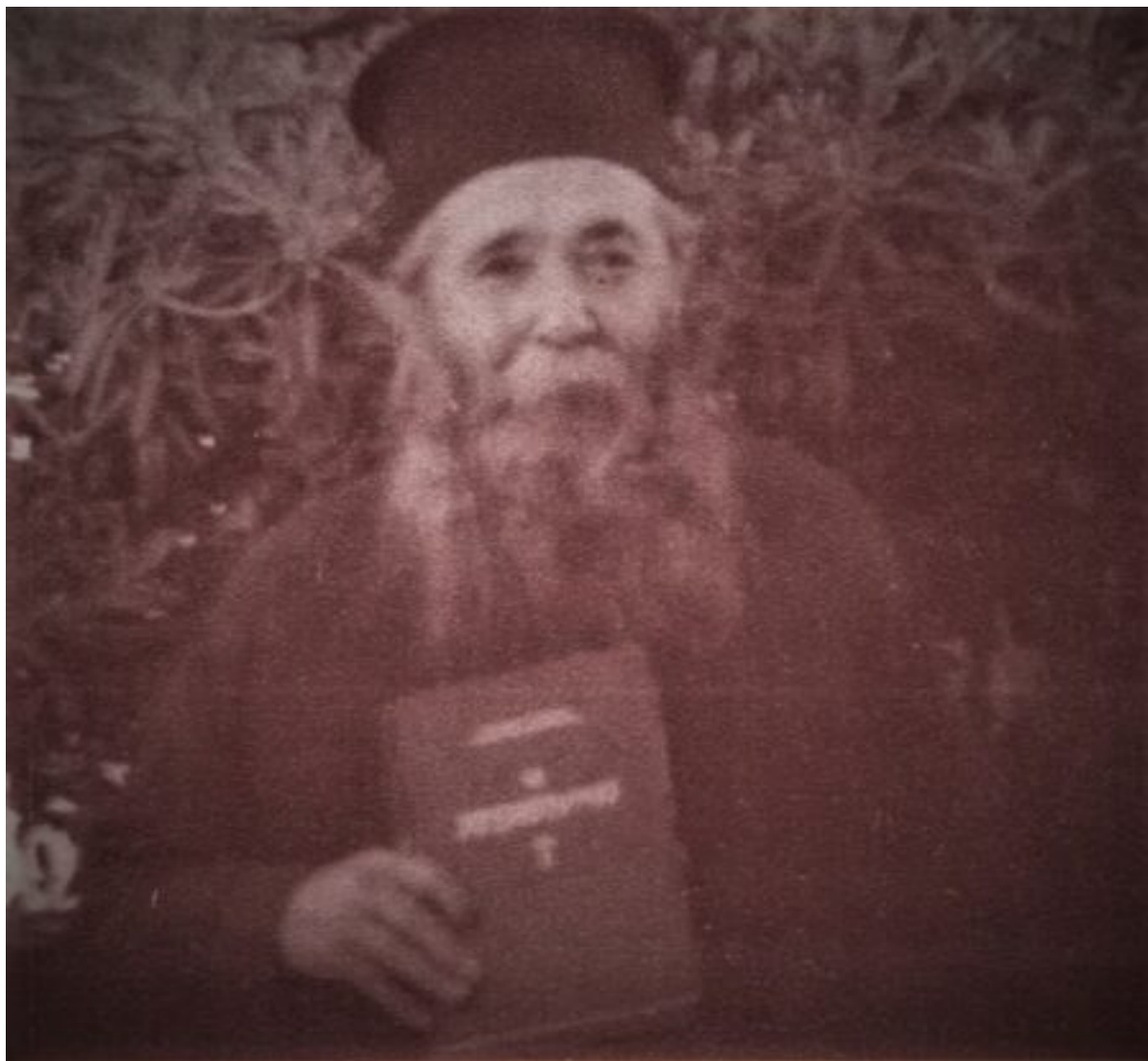

16 Οκτωβρίου 2020

Γέροντας Ιερώνυμος της Αίγινας: Πέρασε ανάμεσα από αυτούς που ήθελαν να τον σκοτώσουν και δεν τον είδαν!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Ο Γέροντας Ιερώνυμος της Αίγινας (1883-1966).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Ο π. Βασίλειος [ο Γέροντας Ιερώνυμος της Αίγινας προτού γίνει μεγαλόσχημος Μοναχός από τον όσιο Ιερώνυμο Σιμωνοπετρίτη, το 1923] έμεινε στο Γκέλβερι [χωριό της Μικράς Ασίας από το οποίο καταγόταν] και συνέχισε την προηγούμενη δραστηριότητά του, παρά τις εναντιώσεις και τον πόλεμο που είχαν σηκώσει οι εχθροί του.

Ο πιστός λαός τον αναγνώριζε ως ποιμένα κι έτρεχε κοντά του.

Κι εκείνος τους δίδασκε τα μυστικά της «κατανυκτικής» προσευχής και τους συμβούλευε πώς να ζουν «κατά Χριστόν».

Τις Κυριακές και τις γιορτές έψαλε και κήρυττε στην εκκλησία του αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου.

Κι ο κόσμος έτρεχε να τον ακούσει.

Οι εχθροί του ωστόσο δεν ησύχασαν. Σκοτισμένοι απ' το μίσος που είχε φωλιάσει μέσα τους, προσπάθησαν να πείσουν τους ιερείς και τους επιτρόπους να μη του επιτρέπουν να κηρύττει αλλ' ούτε να ψάλλει στο αναλόγιο, όπως οι γραμματείς και οι φαρισαίοι απειλούσαν να κάνουν αποσυνάγωγο όποιον ακολουθούσε το Χριστό.

Ο π. Βασίλειος τα υπέμεινε όλα με Ιώβεια υπομονή και καρτερία.

Πήγαινε στην εκκλησία και παρακολουθούσε την αναίμακτη θυσία μέσα στο ιερό, προσευχόμενος και χύνοντας άφθονα δάκρυα συντριβής και κατάνυξης.

Ούτε κι εκεί όμως δεν ανέχονταν να τον βλέπουν οι τυφλωμένοι απ' το πάθος εχθροί του. Φοβούνταν ότι και μόνο η σεμνή παρουσία του στην εκκλησία, έστω και χωρίς να ομιλεί ή να ψάλλει, θα επηρρέαζε τους ανθρώπους.

Κι έφτασαν στο έσχατο στάδιο της παράνοιας, να επιχειρήσουν να τον σκοτώσουν.

Μια Κυριακή περίμεναν να βγει απ' το ιερό για να τον χτυπήσουν.

Η θεία Χάρη όμως τον κάλυψε και πέρασε ανάμεσά τους χωρίς να τον αντιληφθούν, όπως ακριβώς πέρασε κάποτε κι ο θείος διδάσκαλος ανάμεσα απ' τους Ισραηλίτες.

Από το βιβλίο του συγγραφέα Πέτρου Μπότση, "Γέροντας Ιερώνυμος, Ο Ησυχαστής της Αίγινας", Αθήνα, 1999,